

(державних службовців в різних органах влади, зовнішніх користувачів, зокрема, бізнесу і населення) і знизити витрати за рахунок автоматизації обробки інформації, що в комплексі являє собою методологічну основу механізму реалізації Концепції розвитку електронного урядування і Національної програми інформатизації в частині інформаційно - аналітичного забезпечення державного управління.

Бібліографія:

1. Бакуменко В. Д. Формування державно-управлінських рішень: проблеми теорії, методології, практики : монографія / В. Бакуменко. - К. : Вид-во УАДУ, 2000. - 328 с.
2. Бутко М. П. Моделювання інформаційного забезпечення в процесі прийняття управлінського рішення / М. П. Бутко, О. І. Волот // Формування ринкових відносин в Україні. - 2011. - № 10. - С. 3-7.
3. Галаган Л. Інформаційне забезпечення як метод діяльності органів державної влади / Л. Галаган // Наукові праці Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського. - 2011. - Вип. 32. - С. 149-153.

Світлана КОБЮК

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – д.е.н., проф., професор, професор кафедри
менеджменту та публічного управління Микитюк П.П.)

ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ РЕГІОНУ

Розбудова сучасної моделі розвитку національної економіки України в розрізі регіонів і галузей є стратегічно важливим завданням, від вирішення якого залежить не тільки стан економіки, але й її економічне зростання. Значний територіальний розподіл природних, економічних та соціальних умов зумовив значні територіальні відмінності у структурі, механізмах й активності інвестиційної діяльності в регіонах України. Інвестиційна привабливість є головною умовою формування інвестиційного клімату регіону.

Інвестиційна привабливість регіонів - незаперечний чинник стабільного соціально-економічного розвитку регіону і країни. Держава в цьому процесі відіграє роль координуючого центру, запобігаючи економічній відокремленості регіонів. Тільки у співпраці виробничих структур та органів влади центрального та місцевого рівнів і органів місцевого самоврядування можливо досягти максимально ефективних

результатів.

Інвестиційну привабливість регіонів та інноваційну політика в контексті сталого економічного зростання розглядали в своїх працях науковці Асаул А., Бутко М., Гребенюк Н., Дука А., Захожай В., Кіт М., Івахненко І., Костюкевич Р., Кулініч Т., Макарій Н., Мотриченко В., Мельник О., Пехтерева Ю., Реверчук С., Степаненко С., Уманець Т. та інші.

Враховуючи, що розвиток регіонів є залежним від обсягів інвестицій та привабливості регіонів для іноземних інвесторів, усе це вимагає поглиблення теоретико-методичних підходів до трактування сутності поняття «інвестиційна привабливість регіонів», а також систематизації та удосконалення методик її оцінки. В економічній літературі існує достатня кількість праць різних учених, присвячених проблемам визначення і розуміння «інвестиційної привабливості регіону» (таблиця 1.).

Таблиця 1.

Дослідження поняття «інвестиційної привабливості регіону»

Джерело	Визначення
Асаул А. [1]	відповідність регіону основним цілям інвесторів, що полягають у прибутковості, безризиковості та ліквідності інвестицій; рівень задоволення фінансових, виробничих, організаційних та інших вимог чи інтересів інвестора щодо конкретного регіону; становище регіону в той чи інший момент часу, тенденції його розвитку, що відображаються в інвестиційній активності.
Захожай В., Кіт М. [2]	це інтегральна характеристика окремих регіонів країни з позицій ефективності здійснення в них інвестиційної діяльності.
Степаненко С. В. [4]	інтегральна характеристика переваг та недоліків об'єктів інвестування, що в сукупності обумовлює можливість і доцільність здійснення інвестицій на певній території у поточному й перспективному періоді і визначається з урахуванням мотивів інвестиційної поведінки різних груп інвесторів.
Уманець Т. В. [5]	сукупність ознак і економічних характеристик, що дозволяють збільшити обсяг інвестиційних надходжень в економіку регіону та підвищити рівень його конкурентоспроможності на макрорівні, а це передбачає активізацію внутрішніх та зовнішніх інтеграційних процесів.

Важливим питанням є співвідношення поняття «інвестиційна привабливість регіону» із поняттями «інвестиційний клімат» та «інвестиційна активність». Так, на нашу думку, характеристика інвестиційного клімату в регіоні визначається рівнями його інвестиційної привабливості та інвестиційної активності. Інвестиційна активність визначається відбором факторів шляхом якісного аналізу за підприємствами і галузями, який включає в себе вивчення різних

політичних, економічних, соціальних і природних характеристик регіонів, визначаючи інвестиційну привабливість галузей економіки (рис. 1).

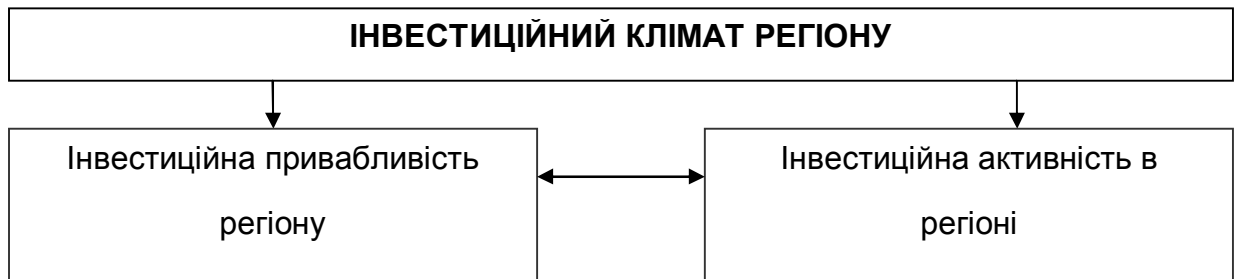

Рис. 1. Роль інвестиційної привабливості регіону у формуванні його інвестиційного клімату [3, с.33]

У процесі оцінки інвестиційної привабливості регіонів необхідно дати відповідь на питання куди, коли і скільки ресурсів може спрямувати інвестор у процесі здійснення інвестицій.

Фінансово-статистична практика виробила велику кількість методичних підходів до оцінки інвестиційної привабливості регіонів, систематизація яких дозволила об'єднати їх в три підходи: статистичний, експертний та рейтинговий.

Статистичний підхід ґрунтується на аналізі фактичних статистичних даних стосовно надходження інвестицій в обрані регіони і базується на припущенні, що високий рівень визначених показників свідчить про високу інвестиційну привабливість регіону. Цей підхід широко застосовується органами державної адміністрації та місцевого самоврядування. Водночас слід враховувати, що метод носить формалізований характер і базується на конкретних соціально-економічних показниках. Окрім того, статистичний підхід дозволяє врахувати лише факт надходження інвестицій і не враховує багатьох чинників, що приймаються інвесторами до уваги.

Метод експертних оцінок полягає в експертній оцінці різноманітних показників розвитку регіону: експерт з власних міркувань і власного досвіду обирає найбільш важливі показники, аналізує їх динаміку розвитку та формує висновки стосовно інвестиційного клімату в регіоні. Слід зазначити, що до цього методу найчастіше звертаються іноземні інвестори.

Перевагою використання експертного підходу є можливість адаптації показників і факторів, що вивчаються для потреб конкретних інвесторів або поглиблений аналіз привабливості певних галузей. Водночас до суттєвих недоліків використання методу експертних оцінок

слід віднести суб'єктивність оцінки та залежність висновків від позицій експерта.

Рейтинговий підхід включає два різновиди - рейтинговий-аналітичний підхід та рейтинговий підхід на основі опитувань.

Рейтинговий-аналітичний метод полягає в аналізі різних аспектів розвитку регіону, формуванні на їхній основі аналітичних показників, подальшого їх групування та консолідації і формуванні інтегрального показника, за яким будується рейтинг регіону і визначається позиція конкретного регіону в рейтингу. Цей підхід є найбільш широке використання.

До переваг цього підходу відносять простоту використання та зручність інтерпретації результатів, а до недоліків - значну залежність від макроекономічних показників, непрозорість показників, що групуються, відсутність врахування регіональної специфіки. У результаті отримане значення рейтингу лише вказує на місце регіону серед інших регіонів, але нічого не говорить про галузеву специфіку регіону і пріоритетні напрямки інвестицій.

Рейтинговий підхід на основі опитувань, як зрозуміло з його назви, базується на опитуванні суб'єктів економічної діяльності даного регіону, в процесі якого визначають ступінь та напрям впливу тих чи інших факторів. У подальшому дані опитування групуються і на основі інтегрального показника будується загальний рейтинг регіону.

Саме ця методика широко впроваджена у практику провідних світових консалтингових та аналітичних агенцій. Як перевагу цього методу слід назвати можливість поряд із визначенням загального місця регіону провести аналіз відповідей респондентів відповідно до інформаційних потреб інвестора.

Проте, використання цього підходу призводить до значної вартості проведення досліджень та виникнення проблем з формуванням репрезентативної вибірки за регіонами.

Серед усіх підходів до оцінки інвестиційної привабливості регіону, саме рейтинговий метод набув найбільш широкої популярності завдяки простоті використання та забезпеченню задоволення інформаційних потреб різних суб'єктів інвестиційного та суспільно-економічного процесу.

Бібліографія:

1. Асаул А. Систематизація факторів, що характеризують інвестиційну привабливість регіонів / А. Асаул // Регіональна політика. - 2008. - №2. - С. 53-62.

2. Захожай В. Статистика інвестиційної діяльності / В. Захожай, М. Кіт // Персонал. – 2007. — № 8. – С. 10-17.

3. Мотриченко В.М. Інвестиційна привабливість України: стан та шляхи активізації / В. М. Мотриченко // Фінансовий простір. - 2011. - № 4 (4). - С. 31-36.

4. Степаненко С. В. Інвестиційна привабливість регіонів та інноваційна політика в контексті сталого економічного зростання // Державне будівництво. – 2012. - №2. – С. 77-83

5. Уманець Т.В. Оцінка інвестиційної привабливості регіону за допомогою інтегральних індексів / Т. В. Уманець // Економіка і прогнозування. - 2006. – № 4. – С. 133-146.

Уляна КОВАЛЬ

слухачка магістратури за спеціальністю
«Публічне управління та адміністрування»
(науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Апостолук О.З.)

МЕХАНІЗМ ПРОМОЦІЇ ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ МІСЦЕВИМИ ОРГАНАМИ ВЛАДИ

Сучасному розвитку світової економіки притаманне зростання пропозиції послуг соціально-культурного профілю, в тому числі туризму. Туристична галузь поєднує розвиток ринкових економічних зв'язків і соціальну орієнтацію: її послуги спрямовані на розвиток людського капіталу та забезпечення соціальних потреб суспільства. Сучасний туризм впливає на екологічну політику країн, які намагаються зберегти цінні рекреаційні ресурси шляхом ухвалення спеціальних законодавчих актів, створення мережі національних парків, природних і культурних заповідників та інших охоронних об'єктів. Завдяки туризму підвищується екологічна свідомість населення, поліпшується загальний природо-захисний стан регіону та країни. Туристична індустрія позитивно впливає на розвиток інших галузей господарства, що прямо не пов'язані з туризмом, таких як будівництво, транспорт, зв'язок, комунально-побутове господарство, тощо.

Проблеми та перспективи розвитку туристичної галузі досліджували такі вчені як: Герасименко В.Г., Зорін І. В., Любіцева О. О., Александрова А. Ю. та інші.

Провідний досвід країн у сфері розвитку туризму свідчить, що